

Rigsdagstidende.

1852.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 323.

Tredie Session.

94de Møde.

Tirsdagen den 9de Marts.

(Fortf.)

Premierministeren (fortf.): I saa Henseende svarer jeg: Nei, den er ikke blevet fulgt saaledes, som den blev nedlagt i dette Program, og det er ikke først det nærværende October- eller Januar-Ministerium, som har forandret denne Politik, men den er bleven forandret paa samme Maade, som Alting forandres i Berden, ved Skjæbnens Styrelse og Begivenhedernes Gång (Hør!). Det samme ansvarlige Ministerium, som udfastede hiint Program, da det udkom, det samme Ministerium maatte allerede meget betydeligt modificere sin Politik. Jeg skal i den Henseende henvise til, hvad der er bekjendt for Alle og bekjendt for den ærede Rigsdag, til de Forhandlinger, der fandt Sted allerede i Maret 1848, og navnlig til den alternative Politik, som baseret paa Lord Palmerstons Forslag af Juli 1848 blev nedlagt i det daværende Udenrigsministeriums Depesche af 23de October s. A. Det var sørgelige Alternativer, som dengang stillede, de vare fremkaldte ved Begivenhedernes Tryk og Gang, de bleve ikke tagne tilfølge; Forholdene i Europa forandrede sig og med dem hiin Politik, idet Krigen udbrød paany.

Den Politik, som blev fulgt under Negotiationerne i London og i Berlin mellem Baabenstilstanden i Juli 1849 og Fredstractaten den 2den Juli 1851 bærer vel Præget af, at man har søgt, saameget som det var gjørligt, at beholde den Deel af Martsprogrammets Politik, som bestod i en repræsentativ Forbindelse mellem Danmark og Slesvig, men det er den Politik, som strandede i London og i Berlin, som ikke blev optaget i Fredstractaten af 2den Juli 1851,

hvilken Fredstractat netop reserverer paa begge Sider Alt, hvad man paa begge Sider anseer for Rettigheder, altsaa paa vor Side det, vi have anseet for vor Rettighed, nemlig Danmarks og Slesvigs repræsentative Forbindelse, med Udsondring af Holsteen, og paa den anden Side Indsigelsen derimod, Forbindelsen mellem Slesvig og Holsteen som Unionsstat, Alt det blev forbeholdt, og herom have altsaa de paafølgende Forhandlinger dreiet sig. Nu er det kommet dertil, at man kan vende tilbage fra den Politik, hvorved Holsteen udsøndredes, som har fremkaldt de forskjellige Banfæligheder og tildeels Krigen. Det er kommet saavidt, at Europa har opgivet sin Fordring paa Slesvigs og Holsteens administrative og judicielle Forbindelse; det er kommet derhen, at Stormagterne foreløbig have og definitivt ville garantere Monarchiet, saaledes, at der mellem Monarchiets forskellige Dele ikke bliver nogen unionel Forbindelse af To imod Een paa den ene Side, eller af to Andre mod Een paa den anden Side, men at hver Deel faaer lige Ret og bliver lige repræsenteret, idet at der ved Siden af Ophævelsen af den slesvigholsteenske Forbindelse indføres en fælles forfatning med fælles Anliggender; thi et Monarchie maa vel have fælles Anliggender og maa vel ogsaa have en fælles Forfatning. Man er saaledes kommen til at indsee, at Dette er udførligt, og at dette er det eneste Udførlige. Der er vel ikke sluttet nogen Tractat eller nogen Convention herom, men Kongens Regjering er, ved at gennemgaae alle Begivenheder siden 1848 og ved at være i fuldstændig Kundskab om Europas og Stormagternes Mening om og Betragtning af Sagen, under de nuværende Forhold i Europa kommen til den Erkjendelse, at dette er det Øverste, der kan opnaaes, det Æneste, som kan